

Pilisévi Község Önkormányzati Irtvel Leányvári Kirandalsége		
IKTATÓ		
Ért. 2016 JAN 15.		Érkeztetési sorszám:
Kiadvány szám:	Méret:	Összevétel:
88		Flauzel G.

ÓVODAVEZETŐI PÁLYÁZAT

mely készült

Leányvár Község Önkormányzata

által meghirdetett,

a "Közalkalmazottak jogállásáról szóló" 1992. évi XXXIII. törvény 20/A § alapján,

a

Leányvári Óvoda Kindergarten

intézmény,

intézményvezető munkakör betöltésére

(magasabb vezető)

A pályázat benyújtásának határideje: 2016. 01. 15.

Készítette: **Kiss Lászlóné**

- német nemzetiségi óvodapedagógus

Leányvár, 2015. 12. 17.

Tisztelt Hanzelik Gábor Polgármester Úr!

Tisztelt Baumstark Tiborné Jegyző Asszony!

Tisztelt Képviselő Testület!

Tisztelt Leányvári Német Önkormányzat!

Tisztelt Leányvári Óvoda Kindergarten Leinwar Nevelőtestülete!

Tisztelt Leányvári Óvoda Kindergarten Leinwar Alkalmazotti Közössége!

Tisztelt Leányvári Óvoda Kindergarten Leinwar Szülői Képviselői!

Alulírott, **Kiss Lászlóné megpályázom** a „Közalkalmazottak jogállásáról szóló” 1992. évi XXXIII. törvény 20/A § alapján, a Leányvár község honlapján 2015. szeptember 15-én meghirdetett:

**Leányvári Óvoda Kindergarten Leinwar
óvodavezetői (magasabb vezető) állását.**

Leányvár, 2015. 12. 17.

Kiss Lászlóné – pályázó

TARTALOMJEGYZÉK

I. SZAKMAI ÖNÉLETRAJZ

1. Személyes adatok	4.
2. Végzettségek	4.
3. Munkahelyek	4.
4. Személyes rész	4.
5. Továbbképzések	5.
6. Magamról, szakmai hitvallásom gyökerei	6.

II. VEZETŐI PROGRAM

1. Az óvoda múltja	8.
2. Az óvoda jelene	9.
3. Eddigi szakmai életút értékelése	14.
4. Szakmai, pedagógiai hitvallásom	18.
5. Vezetői koncepció 2016-2021.	18.
6. A törvényes és jogszerű működés biztosítása	19.
7. Vezetői célmeghatározás, a célmeghatározásból eredő feladatok	20.
8. Szervezetfejlesztés	21.
9. Humán erőforrás fejlesztése	22.
10. Tárgyi erőforrások fejlesztése	23.
11. Az óvoda kapcsolatrendszerének továbbfejlesztése területén az elképzeléseim	24.
12. Feladatom a Leányvári Óvodáért Alapítvány működésében	25.
13. Ellenőrzési rendszer	25.

III. ZÁRÓGONDOLAT

IV. MELLÉKLETEK

1. Iskolai végzettségeket igazoló okiratok másolata
2. Nyilatkozat személyes anyag adatainak kezeléséről
3. Erkölcsi Bizonyítvány

I. SZAKMAI ÖNÉLETRAJZ

1. Személyes adatok

Név: Kiss Lászlóné
Leánykori név: Grósz Márta
Születési hely, idő: Dorog, 1957. 04. 07.
Anyja neve: Leányvári Mária
Lakcím: 2518 Leányvár, Erzsébet utca 46-48.
Állampolgárság: magyar
E-mail cím: kisslac@citromail.hu
Telefon: 06-30-611-79-86

2. Végzettségek

1963 – 1971 Leányvári Általános Iskola - általános iskola 8 osztálya
1971 – 1975 Dorogi Gimnázium német szak – érettségi
1976 – 1978 Soproni Óvónőképző Intézet – óvónő
1999 – 2001 NYME – német nemzetiségi óvodapedagógus
2001 – 2003 AVKF – vezető óvodapedagógus - szakvizsga

3. Munkahelyek

1975 – 1976 Zrínyi Óvoda Dorog – képesítés nélküli óvónő
1976 – 1983 Petőfi Óvoda Dorog - képesítés nélküli óvónő, 1978-tól képesített óvónő
1983 – 2015 Leányvári Óvoda Kindergarten Leinwar – óvodapedagógus
Ezen belül: 2001-től német nemzetiségi óvodapedagógus
1995-től óvodavezető

4. Személyes rész

Családi állapot: férjezett
Házastárs neve: Kiss László
Gyermekek: Kiss Márta (1979); Kiss László (1982);
Nyelvtudásom: magyar, német
PC alkalmazások: szövegszerkesztés, táblázatkezelés, internet
Jogosítvány: „B” kategóriás

Kiss Lászlóné

5. Továbbképzések, melyeken részt vettem

1. Komplex gyakorlati szeminárium	1981.10.15.
2. Pedagógusok Intenzív Továbbképzése	1989.10.07.
3. Teilnahme an den pädagogischen Hospitationswochen in Deggendorf	1999.10.09.
4.. Kindergarten Pädagogik aus europäischer Sicht in Luxembourg	2000.03.15.
5. Az óvodai gondozó-egészségnevelő dajka feladatai	2001.04.24.
6. Szövegszerkesztés, táblázatkezelés	2001.12.18.
7. Das Puppentheater im Kindergartenalltag - Bozen	2005.03.05.
8. Bilderbuchwelt - Bozen	2007.03.24.
9. Vezetői feladatok a kistérségi közoktatási feladatellátásban	2007.12.01.
10. Grundformen der Kommunikation - Mitarbeiterinnen kreativ führen	2008.04.22.
11. Grundformen der Kommunikation - Mitarbeiterinnen kreativ führen	2009.04.21.
12. III. Országos Óvodai Szakmai Értekezlet	2009.10.15.
13. Ellenőrzés az óvodában	2010.10.13.
14. IV. Országos óvodai szakmai értekezlet	2010.10.14.
15. A 2011. évi költségvetési törvénytervezet, normatív támogatások....	2010.11.10.
16. Óvodapedagógiai napok - Győr	2011.09.05.
17. Változó jogszabályok, új köznevelési törvény	2011.09.26.
18. A 2012. évi költ. vet törvény, normatív támogatások, jogcímrendszer változás....	2011.11.08.
19. V. Országos Óvodai Szakmai Értekezlet	2011.11.23.
20. Az új köznevelési törvény és az új NAT - felkészülés a gyakorlati megvalósításra	2012.02.23.
21. Impulse zur Erstellung des kindergarteneigenen Leitbildes	2012.04.16.
22. Óvodapedagógiai napok - Szombathely	2012.06.20.
23. Tanévkezdés törvényi változások küszöbén	2012.08.27.
24. A gyermek szeme a jövőnk tükré - 10. országos óvodai szakmai összejövetel	2013.03.22.
25. Óvodapedagógiai Napok - Kecskemét	2013.06.19.
26. „Személyiségfejlesztés és közösségépítés játék- és élménypedagógiával”	2014.06.11.
27. Óvodapedagógiai Napok - Eger	2014.06.18.
28. "Kompetenciafejlesztés az óvodában"	2014.06.24.
29. "Népi játékok felhasználásának lehetőségei az óvodai nevelésben"	2014.06.30.
30. "Gyerekek tanulási zavarai, felismerés és korrekció módjai"	2014.06.30.
31. "Óvodai foglalkozások szervezése a mozgásszervi elváltozások megelőzésének érdekében"	2014.06.30.
32. "A szociális kompetencia értéke, mértéke az óvoda mindennapjaiban"	2014.06.30.
33. A pedagógus, a vezető és az intézmény önértékelése – Önértékelési kézikönyv	2015.05.19.
34. Musik, Lieder und Spiele im Kindergarten und Unterricht	2015.05.28.
35. Óvodapedagógiai napok - Százhalombatta	2015.06.17.
36. "A Intézményvezető felkészítése az intézményi önértékelésre, tanfelügyeletre, pedagógus minősítés vezetői feladatainak ellátására	2015.07.24.
37. A Pedagógusok felkészítése a tanfelügyeleti ellenőrzésre és a pedagógus minősítési eljárásban való részvételre	2014.06.30. 2015.11.07.

6. Magamról, szakmai hitvallásom gyökerei

Születésemtől Leányváron élek, gyermekként a leányvári óvodába jártam, majd ezt követően a helyi általános iskola tanulója lettem. Abban a szerencsés helyzetben tölthettem gyermekkoromat, hogy szüleim, nagyszüleim együttlakása során a számomra szeretetet, biztonságot, odafigyelést nyújtó felnőttek, családtagok körében telt el gyermekkorom, sok-sok történetet, mesét hallgatva, a családi közös munkálatokba (pl. kukorica törés, tollfosztás, meszelés, udvarseprés, sütés-főzés, háziállatok etetése, stb.) bekapcsolódva, melyekre még ma is élményszerűen gondolok vissza.

Személyiségem alakulásában úgy gondolom meghatározó szerepe volt édesanyámnak, akitől 57 éven át feltétel nélküli szeretetet, türelmet, gondoskodást, odafigyelést kaptam, aki a maga példájával, mutatta, éreztette, adta át a gyermekszerepet, a gyermeknevelés szívből jövő jó mintáját, amiért a mai napig hálás vagyok neki.

Hasonlóan szoros kötődéssel érzek nagyszüleim iránt is, akikkel a nagyszülői szeretet, segítőkészség, a gyermekek számára különösen fontos érzését, érzelmi kötődést élhettem meg. Hálás vagyok a szüleimnek, hogy van egy testvérem, bátyám, aki mellett megtapasztalhattam a testvéri szeretet, összefogás, egymáshoz tartozás, a család fontosságának érzését.

Mindezen túl a szülői ház, a családom másik nagy „ajándéka” számomra, hogy egy német nemzetiségi családba szülehettem, ahol gyermekként a „sváb” nyelv használata, hallása volt domináns, így a szülőktől hallhattam, tanulhattam meg egy olyan nyelvjárást, amire később a német nyelv megtanulását alapozhattam. Ebben a német nemzetiségi családban ismerhettem és tapasztalhattam meg a nemzetiségi szokásokat, értékrendeket, ünnepeket, a szorgalmas, becsületes munkát, a hagyományok átadásának fontosságát, a családon belüli generációk tiszteletét, megbecsülését.

Pályaválasztásom gyökerei a családomon kívül, visszanyúlnak azokhoz az ízig-vérig óvónőkhöz, tanítókhöz, akik óvodai nevelésem, iskolai tanulmányaim során nagy hatással voltak rám, akiket gyermekként utánoztam játékaiban és példaképeimnek tartok a mai napig.

Kötődésem a családomhoz, a szülői házhoz, a falumhoz oly erősnek bizonyult, hogy a már felnőttként kialakított saját családommal is a szülői házban maradtunk, férjemmel itt alakítottuk ki otthonunkat. Gyermekeimet a szülőktől átvett minta alapján igyekeztem nagy szeretettel, felelősséggel, odaadással nevelni, életútjukat segíteni. Ma már önálló családban élnek, 3 szép unokával teszik boldoggá, széppé életünket.

Ilyen családi háttérrel, ilyen belső érzelmi motiváltsággal a gyermekek iránt, választottam 40 évvel ezelőtt az óvónői pályát és igyekszem az óvodás gyermekeknek megadni mindazt az érzelmi és testi szükségletet, amire koruknál fogva szükségük van, ami személyiségük fejlődéséhez nélkülözhetetlen, amit saját gyermekeim és unokáim számára is fontosnak tartok, hogy a velük foglalkozó pedagógusoktól megkapják.

A pályán eltöltött 40 év, ezen belül 20 év óvodavezetői tapasztalat, a gyermekektől kapott sok-sok pozitív érzés, kisugárzás, nap-mint nap megerősít abban, hogy amit munkámnak, munkahelyemnek nevezhetek, valójában a „második otthonom”, nap-mint nap jó érzéssel, szívesen lépek be az óvoda kapuján és boldogság tölt el, ha arra gondolok, milyen sok gyermeknek segíthettem megszokni egy új közösséget, próbáltam megkönnyíteni a szülőktől való elválást ebben az érzelmileg nagyon szenzitív, a későbbi időkre is kiható kisgyermekkorban.

Pedagógiai hitvallásom a gyermekek mindenek felett álló érdekének figyelembe vétele, melyet az alábbi idézettel tudok a legméltóbban kifejezni:

*„Szent kincs a gyermek teste, lelke,
szeretni kell azt melegen
és felnevelni féltő gondnal,
hogy tiszta, jó és erős legyen.”
(Szemplér Ferenc)*

Hogyan gondolkodtam 15 évesen:

Magam is meglepődtem, amikor nem is olyan régen a családi fényképek között keresgélve, egy régi újság került a kezembe, amit édesanyám gondosan megőrzött. Belelapozva az újságba, egy újságcikket fedeztem fel, amit 1972-ben készített velem egy riporter, aki arról faggatott, mik a jövőbeli terveim, milyen pályaválasztást tűztem ki célul. Már magam sem emlékeztem erre a riportra, de az alábbiakat nyilatkoztam:

***Probleme und Pläne einer
Fünfzähnjährigen***

„....Wenn ich das Abitur ablege, so möchte ich nach Esztergom in das Institut für Kindergärtnerinnenausbildung. Das hat auch noch den privaten Vorteil, dass ich gleich an Ort und Stelle bin, wenn ich ausgehen möchte. Aber das ist natürlich nicht der Hauptgrund, weshalb ich in das Institut will!”

- „Hast du Kinder gern?”

„Fürchterlich! In der Nachbarschaft hatten wir ein kleines Mädchen, ich pflegte sie jahrelang.

Ich spiele gern mit Kindern, Rätselspiele und so. Wenn ich mal Kindergärtnerin bin, dann kann ich das von berufswegen tun. Ich habe gehört, dass man nach dem Abschluss des Studiums am Kindergärtnerinneninstitut auch in einem Nationalitätenkindergarten eingesetzt werden kann. Das wäre etwas für mich! Da könnte ich auch meine deutschen Sprachkenntnisse gut anwenden!....”

(Neue Zeitung, 1972. Andreas Kneisz)

(Az újságcikkből csak azt a részt emeltem ki, ami pályaválasztásommal kapcsolatos, a teljes újságcikk pályázatom mellékletében szerepel.)

Mindez alátámasztja, hogy a 15 évesen megfogalmazott vágyam, miszerint német nemzetiségi óvónő szeretnék lenni, teljesült. Azt, hogy jó elképzelést tűztem magam elé, jó döntés volt számomra ezen az úton elindulni, tanúsítja a szakmában eltöltött több évtized, melyet úgy éltem meg, hogy soha nem kíváncsoltam más munkaterületen dolgozni, családomon kívül a gyerekekkel töltött idő tette teljessé az életem.

Jelen pályázatom benyújtásával már minden bizonnyal egy utolsó vezetői ciklussal szeretném megerősíteni, megtartani és átadni mindazokat az eddig elért eredményeket, értékeket, melyeket az óvoda alkalmazotti közösségével, fenntartóval együtt elértünk, melyre büszkék vagyunk. Természetesen szeretném pótolni, javítani, mindazokat a hiányosságokat, ahol még van tennivalónk, ahol még úgy érezzük többet, mást kell tennünk a gyermekek érdekében, vagy amit éppen törvényi előírás, változás tesz szükségessé.

II. VEZETŐI PROGRAM

Vezetői programomat - ahogy helyi nevelési programunkat is - a kezdetektől elért eredményekre szeretném felépíteni, azok megbecsülésével, elismerésével a régi értékek, szokások megőrzésével.

1. Az óvoda múltja

*„A múltat tiszteld a jelenben,
s tartsd meg a jövőnek.”
(Vörösmarty)*

Óvodánk az első helyi programírás ideje alatt (1998-99) ünnepelte fennállásának 50. évfordulóját, ezért az 50 éves ünneplés, szinte része volt programírásunk folyamatának. Programírásunk során szükségesnek éreztük, hogy néhány mondatban vázoljuk a helyi óvoda kialakulását, történelmét, mielőtt az óvoda jelenéről és jövőben megvalósítandó terveinkről döntenénk. Úgy gondoltuk, óvodánk történelme, kialakulása, eddigi működése, hagyományai, részben meghatározói intézményünk jelenlegi és jövőbeni működésének is.

1948 őszétől működik falunkban a jelenlegi helyen óvoda. Leányváron a történelem viharos szelei irányították az óvoda létrejöttét. A II. Világháború előtt, német nemzetiségi származású lakosok laktak a faluban. A háború után a község lakossága erősen lecsökkent. 1946-ban a német nemzetiségű lakosság nagy része kényszerült a szülőföld elhagyására. A kitelepített családok helyére az ország más vidékéről magyar anyanyelvű embereket telepítettek. A betelepült családok az elárvult földek megművelésével próbálták fenntartani magukat. Az itt maradt német nemzetiségi családok is földjeik műveléséből, vagy a közeli bányából éltek. A családok felnőtt tagjai, szinte egész nap a földeken dolgoztak. A 9-10 éves gyerekek, már aktív résztvevői voltak ezeknek a munkálatoknak. A kisebb gyerekeket a földekre vitték magukkal a szülők, vagy szomszédokra bízta, vagy az utcákon csellengve töltötték el napjaikat. Felügyeletük, ellátásuk így nem volt megfelelő. Ezt felismerve és a gondok enyhítésére szervezte meg a helyi MNDSZ (Magyar Nők Demokratikus Szövetsége) 1946 tavaszán a Napközi Otthont.

Céljuk: a községben élő és dolgozó családok óvodáskorú gyermekeinek összefogása, napközbeni ellátása és felügyelete volt. 1948 őszén a jelenlegi óvoda épületébe költözött a napközi. Az akkor igen lepusztult épületből – az egykori gangos, sváb parasztházból, melyet éveken keresztül kocsmaként használtak – próbáltak megfelelő teret biztosítani az óvodáskorú gyermekek neveléséhez. Ekkor még képesítés nélküli óvónők felügyeltek a gyerekekre. A gyermekek a nap nagy részét az udvaron töltötték, szabadon futkoshattak, verseket, énekeket tanultak és sok mesét hallgattak. A német nemzetiségi családok gyerekei úgy kerültek az akkori óvodába, hogy magyarul szinte alig tudtak beszélni. Igazán az óvodában tanulták meg a magyar nyelvet.

Az „50-es” évek végéig magyar anyanyelvű óvónők foglalkoztak a gyerekekkel. 1959-től 36 éven át helyi lakosú, a nemzetiségi nyelvet beszélő óvodavezető irányította az akkor már óvodaként nyilvántartott intézményt. Bevezette a német nyelvű foglalkozásokat, amely főleg a nemzetiségi identitástudat megőrzésére, a nyelv életben tartására, a helyi nemzetiségi kultúra, a hagyományok és népviselet megőrzésére irányult. A nemzetiségi nyelv

bevezetésével, nemzetiségi óvodának ismerték el óvodánkat, mely a mai napig, kisebb megszakítással végzi a vele járó nemes feladatokat. Az óvoda épületének bővítése a 70-es évek elején kezdődött. Társadalmi munkával, szülők összefogásával a helybeli iparosok segítségével lett az óvoda három csoportos óvoda. Sok helyi lakos segítette munkájával az óvoda fejlődését, korszerűsítését. Sok falubeli kötődik ily módon az óvodához, s így méltán érezhetjük valamennyien falubeliek az óvodát a „*falu óvodájának*” a „*mi óvodánknak*”. Bizonyára többet, szebbet, igényesebbet tudunk sok területen nyújtani a ma óvodásainak, mint azt tehették a kezdeti időben induló óvodában, mégis tisztelettel gondolunk mindazokra, akik felismerték annak szükségességét, hogy az utcán csellengő gyerekeket felkarolják, hogy vigyázni kell rájuk, óvni őket, s jó anyaként ölbe venni, megsimogatni, megmosdatni, megetetni, amikor arra éppen szükségük volt. Tették mindezt többnyire szakképzetlenül, nőként, anyaként, ösztönösen ráérezve, hogy a gyermeknek jó, ha biztonságban érzi magát, ha társak között van, ha sokat játszhat és mesét hallgathat. Ahol jó lenni mindaddig, amíg a szülők munkájuk végeztével haza viszik őket. Tisztelet és megbecsülés mindazoknak, akik a történelem viharos napjai után megtették az első, kezdeti lépéseket, hiszen nélkülük nem vezethetett volna folytatás, nem vezethetett volna az út, a fejlődés a ma óvodájához.

Ilyen történelmi háttérrel, ilyen kezdeti állapotokkal kezdte meg működését falunkban az óvoda, s jutott el sok nehézség árán a ma óvodájához.

Erre a történelmi múltra építve szeretnénk továbbfejleszteni a ránk bízott óvodát, s a múlt gyökereire alapozva, a kor és környezetünk jelen igényeit kielégítve, az eddigi tapasztalatokat figyelembe véve alkottuk meg saját helyi nevelési programunkat, melyet a törvényi előírásoknak megfelelően folyamatosan felülvizsgáltunk, módosítottunk.

Ez a pedagógiai program az egyik meghatározó dokumentuma nevelőmunkánknak, ehhez igazítom vezetői programomat is.

2. Az óvoda jelene

A „mi óvodánk”, a falu óvodája „Óvoda/Kindergarten nemzetiségi hagyományokkal, falusi környezetben, családias légkörben.”

Óvodánk a kb. 1800 lélekszámú község egyetlen óvodája, mely a 3-6-7 éves korú gyermekeket fogadja. A falu fekvését tekintve minden irányból jól megközelíthető, viszonylag nem túl forgalmas helyen fekszik. Falunk német nemzetiség lakta település, ahol a szülők igényét tükrözve óvodánk **német nemzetiségi kétnyelvű nevelést folytató óvoda**. Nemzetiségi nevelésben valamennyi gyermek részesülhet. Kétnyelvű óvodánk mindkét nyelv (magyar és német) fejlesztését szolgálja. Óvodai életünk tevékenységformáiban a két nyelv használata érvényesül. Nemzetiségi munkánk során nagy hangsúlyt fektetünk a falunkban egykor élő néphagyományok, szokások, népviselet, kultúra, valamint a nyelv megőrzésére, továbbadására. Az identitástudat kialakításához motiváló a gyermekek számára varrt népviseleti ruhák viselete ünnepekkor, rendezvényeken. Nemzetiségi tárgyi gyűjteményünkben – állandó kiállítással – egykori viseletű gyermek- és felnőtt ruhák, használati eszközök, fényképek tekinthetők meg. Óvodánk az 1950-es évek elején, gangos,

„sváb” parasztházban kezdte meg működését és fejlődött a ma látható óvodává. Az egykori családi ház mérete, elhelyezkedése ma is meghatározója az óvoda légkörének, arculatának. Külső megjelenésével beleolvad a körülötte lévő hasonló családi házak utcaképébe. A csoportszobák mérete sem nagy, formájukat, elhelyezkedésüket meghatározza az egykori családi ház helységeinek a mérete, elhelyezkedése. Az óvoda külső megjelenésével, környezetével a hozzá tartozó füves udvarral és játszókerttel beilleszkedik az őt körülvevő falusi környezetbe, mely a többi portához hasonlóan családias környezetet sugall. Ezt a megjelenést kiegészíti pedagógiai munkánk célkitűzése is, melyben fontosnak tartjuk a külső környezettel összhangban, olyan óvodai életmód szervezését, ahol a gyermek a lehető legkevésbé kényszerül a családi életforma feladására, ahol a derűs, nyugodt, természetes, szeretetteljes, a falusi családok életformáját tükröző légkörben tölthetik el a nap jelentős részét. Programunkban az óvodai élet szervezésénél nagy figyelmet fordítunk arra, hogy az óvodai nevelés a családi nevelés kiegészítője legyen. Ennek egyik feltétele, hogy az óvodában alkalmazott óvónők és dajkák elsősorban „jó anyaként” foglalkozzanak a gyermekekkel, személyiségükkel az édesanyát helyettesítve biztonságérzetet nyújtsanak számukra. Mindennek megvalósítását megkönnyíti, hogy az óvodával kapcsolatba kerülő családok életmódját, életkörülményeit ismerjük, hiszen kis falu lévén, szinte mindenki ismeri egymást. Az óvodának parkosított, füves, sok virággal díszített udvara van, mely jó mintát ad a gyermekek szépérzékének kialakításához, a tiszta, gondozott falusi környezet iránti igényesség felébresztéséhez. A környezet rendjének, tisztaságának, szépítésének kialakításában az egyes csoportok éves programjuk és koruk szerint tevékenyen is részt vesznek. A gyermekek játszókertje szintén füvezett, fákkal, örökzöld növényekkel beültetett. Kültéri játékaink lehetőséget adnak a szabadban történő sokféle játékfajta kiválasztására. Megítélésünk szerint az óvoda udvara, kertje, barátságos, szép színtölti falunknak. Külső és belső környezete a kor követelményei szerint megfelelő szintér falunk óvodáskorú gyermekeinek neveléséhez.

Az intézmény környezetének rövid bemutatása

Neve: Leányvári Óvoda Kindergarten Leinwar

Címe: 2518 Leányvár, Erzsébet utca 46-48.

Típusa: német nemzetiségi kétnyelvű óvoda

Férőhely: 80 fő

Létszám: 70 fő - a 2015/2016-os nevelési évben, de az elmúlt években folyamatosan több volt a gyermek, mint amennyi férőhelye az intézménynek van.

Csoportok száma: 4 (2 vegyes: nagy-középső csoport, 1 középső csoport, 1 kiscsoport)

A nemek aránya: lányok – 39 fő; fiúk - 31 fő

Más településről járó gyermekek: 7 fő

Német nemzetiség: Falunk német nemzetiség lakta település, ahova az utóbbi években egyre több, városból falura költöző család települt. A családok többsége igényli, hogy

gyermekük német nemzetiségi nevelésben is részesüljön, így valamennyi óvodánkba járó gyermek kétnyelvű, magyar és német nyelvű nevelésben részesülhet, ismerkedhet az őslakosság szokásaival, kultúrájával.

A gyermekek szociális háttere: Az óvodánkba járó gyermekek többsége megfelelő szociális körülmények között nevelkedik, a családok zöme megfelelő lakással, otthonnal, munkahellyel rendelkezik. Ezt támasztja alá az is, hogy év közben 4-5 fő a rendszeres gyermeknevelési támogatásban részesülők száma. A gyermekek tisztán, gondozottan járnak óvodába.

A nevelőtestület, alkalmazotti közösség:

Óvónők létszáma: 8 fő óvónő; átlag életkor 34 év

Végzettségek: 8 fő óvodapedagógus, ebből 7 fő német nemzetiségi óvodapedagógus végzettségű,

Pedagógiai asszisztens: 2 fő - 1 fő teljes munkaidős, 1 fő részmunkaidős; mindketten rendelkeznek pedagógiai asszisztensi képesítéssel;

Dajkák: 4 fő – valamennyien rendelkeznek dajkai végzettséggel;

Konyhai alkalmazott: 1 fő - szintén rendelkezik dajkai végzettséggel;

Alkalmazotti közösség létszáma: 15 fő

Együttműködés a nevelőtestületen belül: A kis létszámú nevelőtestület okán nincsenek munkaközösségeink. A feladatainkat közösen beszéljük meg, látjuk el, az egyes területeken felelősök kijelölésével. Nevelőtestületünk összetétele az utóbbi 4-5 évben sokat változott, 4 fiatal óvónőnk közül 1 más településre költözött (férjhez ment), ott dolgozik óvónőként. 3 óvónőnk családjával német nyelvterületre költözött, ott dolgoznak óvónőként. Egy óvónőnk saját falujában folytatja az óvónői munkát. A 2015/16-os nevelési évben 4 fő gyakornok óvodapedagógus kezdett intézményünkben, akik a nyár folyamán szerezték meg német nemzetiségi óvónői diplomájukat, záróvizsgájukat intézményünkben tették, gyakorló óvodaként működve. Pályakezdő munkájukat a régebbi óvónők mentorként segítik.

Saját helyem a nevelőtestületben: 1983. szeptemberében kezdtem óvónői munkámat az intézményben, ahol helyi nemzetiségi család gyermekeként én magam is ebbe az óvodába jártam. Felnőttként, mint fiatal óvónő nagyon jó közösségbe, jó intézményvezetőhöz kerültem. Sokat tanulhattam a régi kolléganőktől, akik ma már nyugdíjasként is gyakran látogatnak el az óvodába. 1995. szeptemberétől az előző óvodavezető nyugdíjba vonulását követően az akkori kollégáim biztattak, kértek, vállalkozzak az óvoda vezetésére. A jó munkatársi légkör és a szakma iránti elkötelezettségem, falum és természetesen a gyermekek szeretete motivált arra, hogy vállalkozzak erre a nemes, sok-sok kihívással teli

feladatra, hogy az eddig is összetartó „kis csapat” tegyen meg mindent azért, hogy a falunkban felnövekvő óvodáskorú gyermekek számára megfelelő óvodai környezetet biztosítsunk, sok-sok szeretetet, gondoskodást nyújtsunk számukra. Az itt dolgozók többsége falubeli, így jól ismerjük a helyi igényeket, szokásokat, lehetőségeket. 40 éve dolgozom óvónőként, 32 éve dolgozom falunk óvodájában, ahol 20 éve vagyok óvodavezető. A nevelőtestület pályám során támogatta szakmai elképzeléseimet, közös összefogással sikerült egy olyan óvodai környezetet, olyan miliót kialakítani, ahova a gyermekek napjainkban is szívesen járnak, ahová még a környékbeli települések családjai részéről is nagy az érdeklődés óvodánk iránt. Jó érzéssel tölt el, hogy olyan kollégák vesznek körül, akik támogatnak, segítenek szakmai kihívásaink megvalósításában, akikkel jól érzem magam és akik a kapott visszajelzések, napi tapasztalatok alapján szintén jól érzik magukat munkahelyükön. Mindez megalapozója annak, hogy pedagógiai munkánk eredményes legyen, hogy a gyermekek is egy olyan közegben legyenek, ahol jó hangulatban, jó közösségben nevelkedhetnek.

Munkámért 1990-ben „Miniszteri Dícséret”-ben részesültem.

A 326/2013 (VIII. 30.) Kormányrendelet „a pedagógusok előmeneteli rendszeréről és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény köznevelési intézményekben történő végrehajtásáról” jogszabályban rögzítettek szerint 2014. áprilisában a pedagógus portfóliómat rögzítettem és lezártam, mely alapján 2015. január 1-től a Pedagógus II. kategóriába kerültem.

Környezeti jellemzők, tárgyi feltételek:

Az elmúlt évtizedekben igyekeztem „kis csapatommal”, a fenntartó támogatásával, pályázati lehetőségekkel az óvoda környezetét, tárgyi feltételeit javítani, szépíteni, melynek eredményeként az alábbi nagyobb beruházásokra, fejlesztésekre került sor:

- 2 gyermekmosdónk felújítása
- csoportszobák parkettázása
- egy új csoportszobával bővült 4 csoportosra óvodánk (2010-ben)
- valamennyi nyílászáró cseréje
- játszókert szabványnak megfeleltetése, folyamatos korszerűsítése
- játszókert kerítésrendszerének felújítása
- tálalókonyha és mosó helyiség felújítása
- villanyvezeték felújítása, világítás korszerűsítése
- kültéri járólapok lerakása
- gyermekbútorok teljes cseréje mind a 4 csoportszobában
- udvari gyermekjátékok, csoportszobai játékok, sportszerek bővítése, újakra cserélése
- munkánkat könnyítő gépek-berendezések vásárlása (mosógép, szárítógép, porszívók, nyomtatók, számítástechnikai eszközök, fűnyírók, tűzhely, hűtőszekrény, stb.)
- új konyhabútor a tálalókonyhába
- új háromtálcás mosogató
- az épületek hőszigetelése
- fűtésrendszer felújítása, korszerűsítése

- szennyvíz elvezetése csatornarendszerbe
- új nemzetiségi ruhák varrása
- szemléltető eszközök folyamatos bővítése
- szakmai- és mesekönyvek folyamatos bővítése
- német nyelvű könyvek bővítése
- IKT eszközök bővítése

Elmondható, hogy óvodás gyermekeink tiszta, korszerű, szépen berendezett, családias légkört sugárzó óvodában tölthetik mindennapjaikat.

Az intézmény pedagógiai programjának sajátos vonásai:

Pedagógiai alapelvünk: érzelmi biztonságot nyújtó, közvetlen, szeretetteljes, a különbözőségek elfogadására és megismerésére nevelő, élményekben gazdag mindennapok megteremtése. Tevékeny, gazdag óvodai életet kívánunk megteremteni, melynek során a **gyermekek** alapvető és **legfontosabb tevékenységi formájának a játékot** tekintjük. Hangsúlyozzuk a játék és minden felkínált tevékenység önkéntességét, a gyerekek egyéni vágyainak és ötleteinek kibontakoztatását, megfelelő időt biztosítva a szabad játékra.

Pedagógiai célkitűzésünk, sajátos vonások: óvodánk alapvető célja, hogy a ránk bízott óvodás gyerekek sokoldalú, harmonikus fejlődését, a gyermeki személyiség kibontakoztatását elősegítsük az életkori és egyéni sajátosságok és az eltérő fejlődési ütem figyelembevételével. Mindezt családias, derűs légkörben, biztosítva a gyerekek fejlődéséhez szükséges sokféle, változatos tevékenységet. Óvodapedagógusaink nevelő munkájukkal elősegítik a rájuk bízott gyerekek érzelmi (emocionális), testi (szomatikus), értelmi (mentális), közösségi (szociális) fejlődését, hogy az kellőképpen alkalmassá tegye a gyermekeket az iskolai tanulmányaik megkezdésére. **Célunk**, hogy az óvodai nevelés során kellőképpen felkészítsük a gyermekeket a sikeres iskolakezdésre. Munkánk során a gyermeki fogékonyságra, kíváncsiságra, érdeklődésre, nyitottságra, tevékenységvágyra építve, igyekszünk azokat a készségeket kialakítani, amelyek az önálló személyiség kialakítását elősegítik. Nevelési célunk sajátossága, hogy a fent leírt nevelési céljainkat olyan miliőben, olyan szellemben kívánjuk megvalósítani, ahol helyi igény szerint a gyermekek életkori sajátosságainak és egyéni fejlettségének megfelelően a falunkban élő német nemzetiség nyelvének és kultúrájának megismerését és elsajátítását, a kulturális hagyományok átörökítését és fejlesztését, a kulturális értékek megőrzését is elősegítsük, pozitív viszonyt alakítsunk ki irántuk, s ezzel felkészítsük a gyermekeket a nemzetiségi nyelv iskolai tudatos tanulására.

Erősségek, eredmények: pedagógiai programunk megvalósítása során törekszünk arra, hogy a gyermekek jól érezzék magukat az óvodában, szívesen járjanak óvodába, a szülők elégedettek legyenek mind az óvoda környezetével, mind az ott folyó pedagógiai munkánkkal. Megítélésem szerint ebben a viszonylag kisebb falusi környezetben egy jó közösséget, partneri kapcsolatot tudunk kialakítani a szülőkkel, akiknek visszajelzése alapján elégedettek óvodánkkal, szívesen jönnek közös rendezvényeinkre, segítik az óvoda fejlődését munkájukkal (pl: festés, parkettázás, játékok karbantartása, stb.), valamint az óvoda alapítványán keresztül anyagi támogatással is. Jól végzett munkánk eredményeként könyveljük el azt is, hogy óvodánkat a szülők ajánlják más szülőknek is, így az elmúlt éveket tekintve nem falubeli gyermekek is járnak óvodánkba.

Az intézmény társadalmi kapcsolatai: intézményünk hangsúlyt fektet a külső kapcsolatok ápolására, fenntartására. Fontosnak tarjuk a **szülőkkel** tartott folyamatos, jó kapcsolatot, megfelelő tájékoztatás nyújtását, véleményezési jog gyakorlását a törvénynek megfelelően. Jó és kiegyensúlyozott a kapcsolatunk az intézmény **fenntartójával**, a helyi önkormányzattal, annak képviselő-testületével. Hasonlóan jó kapcsolatot ápolunk a **helyi nemzetiségi önkormányzattal**, mindkét önkormányzat részére évi egy alkalommal éves beszámolót készítünk, illetve aktualitásnak megfelelően eseti beszámolót, tájékoztatót tartunk. Szorosan együttműködünk a **helyi védőnővel**, aki rendszeresen segíti, támogatja nevelő munkánkat a gyermekek szűrésével, vizsgálatával, illetve egészségnevelő programokkal, foglalkozásokkal. A **helyi általános iskolával** együttműködve, egymás munkájának megismerésével, szakmai beszélgetésekkel próbáljuk az óvoda-iskola átmenet nehézségeit enyhíteni. A **pedagógiai szakszolgálattal, gyermekjóléti és családsegítő intézettel** szükség szerint vesszük fel a kapcsolatot, kérünk szakmai segítséget a gyermekek neveléséhez, fejlesztéséhez. A helyi civil szervezetek – **Nagycsaládosok Egyesülete, Nemzetiségi Kulturális Közhasznú Egyesület, A Leányvári Óvodáért Alapítvány, Leányvári Sport Egyesület** – vezetőivel, kuratóriumi tagjaival kapcsolatunk jó, egymás munkáját segítjük, a gyermekek részt vesznek tevékenységeikben. A **területi és országos szakmai szervezetek** munkáját, tevékenységét figyelemmel kísérjük, tájékoztató rendezvényeiken részt veszünk.

3. Eddigi szakmai életút értékelése

Ha a szó tartalmát tekintem, „szakmai életút”, valójában onnan kellene kezdenem, amikor az óvónői pályám elkezdődött, 1975. szeptemberében az első óvodában, ahol képesítés nélküli óvónőként dolgoztam. **Úgy gondolom azonban, hogy a választott szakma iránti belső motivációmot kisgyermekkoromtól hozom magammal**, amit 18 évesen még nem tudtam tudatosan, de éppen a választott szakma során tanult pszichológiai, fejlődés lélektani ismeretek, az olvasott szakirodalom, a folyamatos továbbképzés, szakmai megújulás, ma már világosan láttatják, magyarázzák és a gyakorlatban az elmúlt évtizedek alatt tapasztaltam is, hogy a gyermekkoros élmények (akár pozitív, akár negatív), mennyire meghatározói lehetnek egy gyermek, egy ember életének.

Azt gondolom, mindez magyarázatot ad arra, **miért is vagyok ezen a pályán**, s hogy mindazoknak a **kompetenciáknak a csíráit**, melyekről ma úgy vélekedünk, hogy szükséges ahhoz, hogy valaki pedagógus pályán tevékenykedjen, hogy megfelelő attitűddel rendelkezzen, mindezeket már gyermekkoromban „belém ültették” a szüleim, nagyszüleim, velem foglalkozó pedagógusok. Hivatásom során ezt az érzést, ezeket az értékeket szeretném én is minél több gyermeknek átadni pozitív élményként hozzájuttatni őket ahhoz, hogy hasonló módon éljék meg gyermekkorukat.

1976-ban a Soproni Óvónőképző Intézetben kezdtem meg tanulmányaimat, hogy képesített óvónőként végezhessem a továbbiakban óvónői munkámat. A képesítés nélküli óvónői munkám során nagyon sokat jelentett számomra, hogy olyan óvónő mellé kerültem, akitől a szakmát felsőfokon megtapasztalhattam nap mint nap, aki sokat segített abban, hogy óvónői munkámat jól végezzem. Végzett óvónőként, magam is részt vettem az óvónői szakközépiskolába járó tanulók gyakorlati képzésében. Az óvónői diploma megszerzését

követően folyamatosan részt vettem a szakmai fejlődésemet elősegítő belföldi és külföldi továbbképzéseken, hogy szakmai tudásom naprakész és innovatív legyen. A szakmai továbbképzéseken való részvételem, azok témáját és időpontjának listáját tartalmazza a pályázatom. A továbbképzéseken hallottakat munkám során igyekeztem felhasználni, kipróbálni, kollégáimnak átadni.

A továbbképzéseim közül kiemelném azt a lehetőséget, amikor 1999-ben Deggendorfban vehettem részt egyhónapos szakmai hospitáláson „Teilnahme an den pädagogischen Hospitationswochen in Deggendorf”, melynek során mind elméleti és gyakorlati szakmai tudást és tapasztalatokat szerezhettem. Mindemellett német nyelvi környezetben gyakorolhattam a német nyelv használatát, ami szakmai-nyelvi fejlődésben sokat jelentett számomra. Ezen a továbbképzésen betekintést nyerhettek a résztvevők abba is, hogyan szervezik az óvodai nevelést, milyen szakmai program alapján dolgoznak más európai országban. A továbbképzések közül szívesen gondolok a nyári „Óvodapedagógiai napok” nevű továbbképzésekre, melyen már négy alkalommal vettem részt, mindig más helyszínnel (Győr, Szombathely, Kecskemét, Százhalombatta). Ezek a továbbképzések szintén neves szakmabeli előadótól hallottam jó előadásokat, szakmai tájékoztatókat, és minden alkalommal betekintést nyerhettünk egy-egy szomszédos országbeli óvoda életébe, működésébe. Ezeknek a továbbképzéseknek a szakmai értékén túl, meg van az az előnyük is, hogy az ország minden pontjáról érkező érdeklődők a szabadidőben, esténként összeülve, megbeszélhetjük elmondhatjuk a saját intézményeink jó gyakorlatát, illetve felmerülő problémáinkat, gondolatainkat oktatással, neveléssel kapcsolatban. Akik ezeken a továbbképzéseken részt vesznek azzal a céllal, hogy információt, szakmai tudást gyűjtsenek, véleményt nyilváníthassanak, tapasztalatom és megítélésem szerint elkötelezettek a szakmai fejlődésért.

A továbbképzések lehetőségének kihasználásán túl, szakmai fejlődésem érdekében rendszeresen olvasom a szakmával kapcsolatos szakirodalmat, megjelenő könyveket, internetes oldalakat. Vezetőként hangsúlyt fektetek arra, hogy a kollégák is hozzájussanak az óvodában folyóiratokhoz, szakkönyvekhez, internethasználatához.

1999-2001-ben szereztem meg német nemzetiségi óvónői diplomámat, majd 2001-2003-ban szakvizsgáztam Vezető óvodapedagógus szakon. Mindkét főiskolai képzés sok új ismeretet, jó felkészülési lehetőséget adott mind óvónői, mind vezetői munkámhoz. A szakmai kihívásokon túl, vezetőként hangsúlyt fektettem az óvoda további korszerűsítésére, fejlesztésére, nevelő munkánk körülményeinek javítására. A régi sváb parasztházból kialakított óvodában sok minden felújításra, korszerűsítésre várt. Évről-évre mindig felújítottuk valamelyik helységet, pályázati lehetőséggel új bútorokat vásároltunk. Ma már nincs olyan helység az óvodában, mely ne lett volna felújítva. 2010-ben egy csoportszobával bővíteni is kellett az óvodát, mert annyi jelentkező gyermekünk volt, hogy nem tudtuk volna felvenni őket.

Óvodapedagógusi tevékenységemet tekintve és összevetve a **pedagógiai kompetenciákkal**, az alábbiak szerint gondolkodom, értékelem magam:

1. Pedagógiai módszertani felkészültség

Tanulmányaimmal igyekeztem megszerezni mindazt a szakmai és vezetői tudást, mellyel úgy gondolom, felelősségteljesen végzem óvónői munkámat, vezetői feladataimat.

2. Pedagógiai folyamatok, tevékenységek tervezése és a megvalósításhoz kapcsolódó önreflexiók

Mind óvónői, mind vezetői munkám során fontosnak tartom a munkámra való tudatos, tervszerű felkészülést, a szakmai és törvényi előírásoknak való megfelelést, annak dokumentálását.

3. A tanulás támogatása

Pedagógiai módszereim során elsősorban azok alkalmazására törekszem, mellyel a gyermekek tanulását elősegítem, a gyermekek motivációjára, érdeklődésének felkeltésére fektetve a hangsúlyt. Vallom, hogy a gyermek tapasztalás, próbálgatás útján tanul a leghatékonyabban.

4. A gyermek személyiségének fejlesztése, az egyéni bánásmód érvényesülése, a hátrányos helyzetű, sajátos nevelési igényű vagy beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézséggel küzdő gyermek, tanuló többi gyermekkel, tanulóval együtt történő sikeres neveléséhez, oktatásához szükséges megfelelő módszertani felkészültség

Ennek a kompetenciának a birtoklása érdekében sok szakirodalmat olvasok, részt veszek pszichológus előadásokon, próbálok minél közelebb kerülni az ilyen nehézségekkel küzdő gyermekekhez. Fontosnak tartom az egyéni bánásmód megvalósítását, ennek érdekében vezetőként az óvónők munkaidejét is próbálok úgy szervezni, hogy minél több egyéni, vagy kiscsoportos fejlesztésre legyen lehetőségük.

Tapasztalatom szerint ezen a területen van az óvónőknek és nekem is a legtöbb segítségre szükségünk, értekezleteken ezeket a problémáinkat szinte minden alkalommal megvitatjuk, szükség szerint keressük külső szakember segítségét (pl: nevelési tanácsadó, pszichológus).

5. A gyermekcsoportok, közösségek alakulásának segítése, fejlesztése, esélyteremtés, nyitottság a különböző társadalmi-kulturális sokféleségre, integrációs tevékenység

A gyermek személyiségének alakulásában fontos szerepe van az őt körülvevő környezetnek, közösségnek. Óvodás korban fontosnak tartom a közösségi szabályok kialakítását, azok betartatását. Lehetőséget adok arra, hogy a gyermekek elmondhassák véleményüket, adhassanak ötleteket. Motiválok és példát mutatok arra, hogy a gyerekek egymást segítsék, konfliktusaikat a kialakított szabályok figyelembevételére szerint kezeljék. Fontosnak tartom, hogy mindezek kezelésében a szülők is partnerek legyenek hasonló elveket, nevelési, konfliktus kezelési módszereket alkalmazva.

6. Pedagógiai folyamatok és a gyermekek személyiségfejlődésének folyamatos értékelése, elemzése

Fontosnak tartom a gyermekek, az alkalmazott pedagógiai módszerek, rendszeres értékelését, hogy képet kapjunk munkánk és az alkalmazott módszerek eredményességéről, szükséges változtatásokról. Ennek egyik lehetőségét, nyomon követhetőségét eddig az óvoda minőségirányítási programja biztosította, a 2015-ös nevelési évtől az intézmény önértékelési programja. Ehhez ad segítséget a kialakított tanfelügyeleti rendszer, melynek során feltárhatók az intézmény, az egyes pedagógusok és a vezető erősségei és fejlesztendő területei. A gyermekek fejlődésének nyomon követését egyéni fejlődési naplóban vezetjük, melyről a szülőket rendszeresen tájékoztatjuk.

7. Kommunikáció és szakmai együttműködés, problémamegoldás

Munkánk nagyon fontos része a megfelelő kommunikáció mind a gyerekekkel, szüleikkel, de az alkalmazotti közösséggel is. A kommunikáció meghatározza a kapcsolatainkat, együttműködésünket, vezetőként mindent elkövetek, hogy jó mintával szolgáljak ezen a területen. Meggyőződésem, hogy megfelelő kommunikációval, egymás segítségével, közös összefogással a felmerülő problémákat is sikeresebben oldjuk meg.

8. Elkötelezettség és szakmai felelősségvállalás

Vezetőként nagyon fontos és kiemelt kompetenciának tartom. Döntéshozataloknál különösen nagy jelentősége van. Munkám során erre igyekszem különösen hangsúlyt fektetni és döntéshozatalaim előtt az érintettek véleményét, javaslatait kérni, hogy megfelelő információ birtokában, felelősséggel dönthessek, dönthessünk.

Vezetői tevékenységemet tekintve és összevetve az **intézményvezetői kompetenciákkal**, az alábbiak szerint gondolkodom, értékelem magam:

1. A tanulás és tanítás stratégiai vezetése és operatív irányítása

Vezetői munkám biztos alapját adja a tudatos, minden területet lefedő tervezés. A gyermekek „tanítása-nevelése” is tudatos, tervszerű kell, hogy legyen, látnunk kell mi a célunk, mit szeretnénk elérni, rövid-közép-hosszú távon egyaránt. Pedagógiai munkánk tervezése törvényeken, irányelveken, helyi pedagógiai programon alapszik, melyek figyelembevételével készítjük el éves nevelési-tevékenységi tervünket. Éves nevelési tervünket heti tevékenységi tervekre lebontva valósítjuk meg, nap mint nap. Fontosnak tartom a gyerekekkel való egyéni foglalkozást és differenciálást is, figyelembe véve a gyerekek egyéni fejlődési ütemét.

2. A változások stratégiai vezetése és operatív irányítása

Fontosnak tartom, hogy az óvoda pedagógusai, egyéb alkalmazottai időben és pontosan ismerjék meg a változásokat, ennek során esetleg módosuló feladataikat, hogy önképzéssel is tudjanak meg többet a törvényi változásokról, melyet segítek szaklapok biztosításával, továbbképzések támogatásával, IKT eszközök használatával, szakmai beszélgetésekkel, vitákkal, értekezletekkel.

3. Önmaga stratégiai vezetése és operatív irányítása

A vezető munkája számomra elképzelhetetlen folyamatos önképzés, szakmai értekezleteken, továbbképzéseken, konferenciákon való részvételek nélkül, ahol lehetőség van információ gyűjtésre, véleménycserére, kérdések feltevésére. Meghallom, elfogadom az építő kritikát, visszajelzéseket, ami alapján igyekszem a kifogásolt hibákat, tévedéseket korrigálni.

4. Mások stratégiai vezetése és operatív irányítása

Fontosnak tartom, hogy az intézményi dokumentumok, belső szabályzatok jó útmutatót, irányt adjanak az alkalmazottaknak mindennapi tennivalójukhoz. Az intézménnyel kapcsolatos adminisztratív feladatokba igyekszem bevonni az alkalmazottakat is, akiknek ily módon nagyobb rálátásuk lesz az intézménnyel kapcsolatos „egyéb” feladatokra. A feladatok elosztásánál ügyelek arra, hogy mindenkit egyforma mértékben bízzak meg egyéb feladatokkal.

5. Az intézmény stratégiai vezetése és operatív irányítása

A teljes intézményi működésért, a vezető felel, még a feladatok delegálása esetén is. Fontosnak tartom, hogy az intézmény folyamatosan kövesse a jogszabályi változásokat hivatalos közlönyökből, törvényekből, szakmai továbbképzések információi alapján. A kapott információkat értekezleteken adom tovább munkatársaimnak és lehetővé teszem, hogy internet, szaklapok segítségével önképzéssel, egyéni tájékozódással is jussanak munkatársaim naprakész információkhoz. Rendszeres értekezletek, esetmegbeszélések alkalmával adok lehetőséget a kollégáknak kérdések feltevésére, azok megbeszélésére, megvitatására. Fontosnak tartom, hogy egy-egy nevelési év munkáját, eredményeit, illetve nehézségeit közösen értékeljük, mindenki mondhassa el véleményét, meglátásait, hogy a következő tervezési szakaszban az erősségeinkre építhessünk, a gyengeségeinket pedig fejleszteni tudjuk.

4. Szakmai, pedagógiai hitvallásom

A magyar óvodapedagógia nemzetközi szinten mindig is elismert volt. Ennek rangját, értékeit, a ma óvodapedagógusainak is kötelességük megtartani, és a mindennapokba átültetni.

Átfogóan megfogalmazott jövőképem, amit szeretnék az intézményben továbbra is megvalósítani:

„Óvodánk egy nyugodt, kiegyensúlyozott „sziget” legyen, ahol a felnőttek is megértéssel fordulnak egymás felé, ahová egyaránt örömmel jár óvodás, szülő és munkatárs, ahol a maga területén mindenki tudása legjavát adja, ahol fontos az önképzés, az állandó fejlődés, magas fokú az empátia, a tolerancia, érvényesülnek a gyermekek jogai. Óvodánk feleljen meg a szülők elvárásainak, a gyermekek igényeinek, a szakmaiságnak és a kor követelményeinek. Minden gyermekben a személyt, a személyiséget értékeljük. Törekszünk: megismerni, megérteni, formálni a személyiséget.”

5. Vezetői koncepció 2016-2021.

Az óvodában mi pedagógusok, alkalmazottak a gyerekekért vagyunk. Mi a legfontosabb nekünk? A gyerekek érdeke. Az irányelvek, a pedagógiai programok, az óvodai tevékenységek innen erednek és fejlődnek tovább, valósulnak meg a mindennapos munkánk során.

Célom:

- *Olyan feltételrendszer biztosítása, mely lehetővé teszi a köznevelés új kihívásainak, valamint a jogszabályi változásoknak megfelelő eredményes, sikeres gyakorlatot.*
- *Olyan intézmény vezetése, ahol az intézmény stratégiájának fókuszában a közösség által képviselt értékek állnak, melyek meghatározzák önálló arculatát.*
- *Olyan közösség, csapat kialakítása, amely a múlt hagyományaira, eredményeire építve, magasabb színvonalat képvisel, nyitott, innovatív, együttműködő, elkötelezett.*
- *Olyan eredményes intézmény működtetése, mellyel a gyermekek, szülők, munkatársak, fenntartó és egyéb partnerek egyaránt elégedettek.*

Feladatomb:

- *Az intézmény működéséhez megfelelő tárgyi, gazdasági, személyi feltételek biztosítása, melyet minőségi pedagógiai tartalommal töltünk meg.*
- *Olyan munkaközösség formálása, akik a jól bevált hagyományainkat erősítik, új ötletek beépítésével fejlesztik pedagógiai tartalmi munkánkat.*
- *Munkatársak személyiségének ismeretére alapozott, a szervezet képességeihez, szokásaihoz igazított vezetői szereppel, az eredményes működés megvalósítása.*
- *A vezetői döntések tudatossága, megalapozottsága, felelősségteljes átgondolása.*
- *Motiváció területén nem csak a hagyományos értelemben vett elismerési, megbecsülési módok alkalmazása, hanem új formák közös kidolgozása.*

Vezetőként hozzásegítem kollégáimat, hogy a kitűzött célok és feladatok megvalósítása során személyes érdeklődésüknek, szakmai elkötelezettségüknek megfelelő irányba fejlődhessenek, folyamatosan képezzék magukat, módjuk legyen képességeik és tehetségeik kibontakoztatására. Rendszeres, pontos információnyújtással hozzájárulok eredményes munkavégzésükhöz. Az óvodapedagógusok számára biztosítom a Helyi Pedagógiai Program alapján az ismeretek, a tapasztalatszerzés, a nevelés-oktatás módszereinek megválasztását.

6. A törvényes és jogszerű működés biztosítása

A köznevelési törvény által kibővült felelősségi kör és vezetői kompetenciák hangsúlyozása mellett feladatombnak tekintem:

- A pedagógiai program jóváhagyását.
- A pedagógus etikai normáinak betartását, az azért való felelősségvállalást.
- A köznevelési törvény megismerését, megismertetését, betartását és betartatását. Az ebből adódó módosítások elvégzését, elvégeztetését a nevelőtestület bevonásával.
- A pedagógus életpálya-modell követését, az abban foglaltak alkalmazását.
- A köznevelési törvényben előírt személyi feltételteremtést.
- Az alapidokumentumok hozzáférhetőségének biztosítását.
- Következetes ellenőrzési, mérési, értékelési rendszer, munkamegosztáson alapuló működtetését.
- A külső tanfelügyeleti és ellenőrzési rendszer megismerését.
- A belső önellenőrzési rendszer megismerését, működtetését.

Feladatok az alkalmazás jogszerűsége területén

- A közalkalmazotti foglalkoztatást, a jogszabályi előírások érvényesítésével.
- A közalkalmazotti pályáztatást az előírt munkakörökben.
- Az intézmény alapidokumentumaiban, belső szabályzataiban rögzítettek szerinti munkavégzést, teljesítést.
- A KIR program alkalmazását.
- A dolgozók személyi anyagának pontos vezetését.
- A havi jelentések határidőre történő elkészítését.
- A gyakornoki szabályzatban foglaltak alkalmazást.

7. Vezetői célmeghatározás, a célmeghatározásból eredő feladatok

A Leányvári Óvoda Kindergarten Leinwar törvényes működési feltételeinek folyamatos biztosítása:

- **a pedagógiai munka**
- **a tanügyigazgatás**
- **a munkáltatói jogkör gyakorlása során**
- **és a költségvetés hatékony gazdálkodás vonatkozásában.**

Pedagógiai, szakmai munka

- A helyi pedagógiai program és vezetői program következetes végrehajtása.
- Szakmai feladatok irányítása
- Gyermekvédelmi munka irányítása
- Szervezeti kultúra fejlesztése
- Értékteremtő tevékenységek biztosítása

Tanügyigazgatási feladatok

- Naprakész dokumentáció vezetése
- Törvényesség betartása, betartatása
- Tanügyigazgatási feladatok ellátása

Munkáltatói jogkör gyakorlása

- A munkáltatói jogokat az intézmény vezetője gyakorolja
- A törvényes alkalmazás jogszerűségének betartása

Gazdasági feladatok

- Költségvetés tervezése, betartása
- Hatékony gazdálkodásra törekvés, takarékosagra ösztönzés
- Önálló gazdálkodás hatékony működtetése
- Napi ügyviteli, és üzemeltetési feltételerendszer biztosítása

8. Szervezetfejlesztés

Céloom:

- A szervezeti működés hatékonyabbá tétele, munkahelyi légkörrel való elégedettség folyamatos javítása.
- Az intézmény további működésének biztosítása, a már kidolgozott szervezeti kultúra alapján, jog, hatáskör és illetékesség szerint történik.

Feladatom:

- A szervezeti kultúra fejlesztésében nagy szerepet játszik a csapatépítés, a közösen vállalt feladatok teljesítése, az egymás iránti bizalom megerősítése, a szakmai nyitás egymás munkája felé, a vitakultúra, a saját vélemény megfelelő stílusban és elfogadással közvetítve.
- A szervezeti kultúra fejlesztése érdekében, a szervezeti értékrend és a dolgozók magatartása közötti összhangra kiemelt figyelmet fordítok.
- Kiemelt feladatnak tekintem, hogy az óvodapedagógusoknak a munkájuk jelentsen perspektívát, érezzék hogy a követelmények reálisak és szakmai kihívást jelentsenek. Hasznosnak, fontosnak tartásuk tevékenységüket, érezzék, hogy munkájukkal hozzájárulnak az eredményes nevelőmunkához.

Elveim a szervezetfejlesztéshez:

- Világos célok – mindenki számára érthetőek
- Megfelelő szervezettség – ki, mikor, mit csinál
- Megbízható kommunikáció – szervezett információáramlás
- Elfogadott normák – melyet a tagok önmaguk számára alakítottak ki
- Jó munkahelyi légkör – tartósan a jó közérzet biztosítására
- Erős összetartozás – a „MI TUDAT” erősítése, jóban-rosszban együtt vagyunk
- Az intézményi normákat, követelményeket már kialakítottuk, meghatároztuk, melynek betartása mindenki számára kötelező. Ezeknek az erkölcsi és etikai normáknak továbbra is meg kell jelenniük a helyi szokásainkban, megjelenésünkben, beszédstílusunkban, öltözködésünkben, ünnepeink megélésében.
- Támogatom a fejlesztő javaslatokat, irányítom a megoldás közös keresését, új ötletek bevezetését, megvalósítását.
- Igyekszem meglátni és hasznosítani az aktív erőket. Személyre szabott feladatadásra törekszem. A meglévő erőforrásokat hatékonyabban szeretném felhasználni, hasznosítani kollégáink tehetségét.

9. Humán erőforrás fejlesztése

Nevelőtestületre vonatkozó fejlesztési elképzelések:

- Humánus, demokratikus, alkotó munkahelyi légkör megszilárdítása.
- A személyes felelősség és szerepvállalás, valamint a csapatmunka összhangjának biztosítása.
- Az egymástól való tanulás lehetőségének biztosítása és igényének erősítése.
- Módszertani kultúra fejlesztésével a szakmai autonómia kiszélesítése.
- Még hatékonyabb szervezeti kommunikáció kiépítése.
- A nevelőtestületet bevonom a döntés előkészítő és a döntést megvalósító tevékenységbe.
- Észreveszem és elismerem beosztottjaim erőforrásait, törekvéseiket a mindennapi munka során.
- Óvodánk legyen átlátható, egyenletes teljesítményt mutató, kiszámítható.
- Segíteni kívánom, hogy a munkatársak együttműködése fokozódjon, szervezeti kultúránk folyamatosan fejlődjön. Maradjon óvodánkban a derűs, demokratikus légkör, a teljesítmény tisztelete, betartása.
- A pedagógus életpálya modell folyamatos figyelemmel kísérése, előkészítése, megvalósítása.
- Az önértékelési csoport munkájának segítése, a belső önértékelés (intézményi, vezetői, pedagógus) törvénynek megfelelő lebonyolítása.

Fejlesztési terveim

Óvodapedagógusaink folyamatos önképzéssel, intézményes továbbképzéssel tartják továbbra is naprakész állapotban szakmai műveltségüket. Az intézményi továbbképzéseiket a következők figyelembevételével válasszák meg:

- Intézményi céloknak alárendelve
- Képességfejlesztést, felzárkóztatást segítő képzések
- Szakdiplomát adó képzések (pl.: fejlesztő pedagógus, közoktatási vezető)
- Tehetséggondozó óvodapedagógus
- Nemzetiségi munkát segítő képzések

A technikai és nevelőmunkát segítő alkalmazottakra vonatkozó fejlesztési elképzeléseim:

- A nevelési célkitűzések ismeretén alapuló szoros együttműködés az óvodapedagógusokkal.
- A nevelőmunka szempontjából elengedhetetlen a szerepük fontosságának tudatosítása, érvényre juttatása.
- A kollegális kapcsolat erősítése, őszinte, szabad véleményalkotás a működés feltételeinek jobbítása érdekében.

Feladatomban tartom:

- A megüresedő álláshelyek körültekintő – óvodai céloknak megfelelő – betöltését.
- Az új dolgozók mellé mentorok jelölését.
- A KIR munkaügyi programok pontos megismerését, alkalmazását.
- Személyi dossziék, alapnyilvántartások pontos vezetését.
- Az arányos és egyenletes feladat elosztás biztosításra törekszem.
- Külső és belső továbbképzési lehetőségek, belső szakmai napok szervezése óvodapedagógusi, technikai körben egyaránt.
- Az óvodapedagógusok módszertani gazdagságának növelését.

10. Tárgyi erőforrások fejlesztése

Célom:

- A tervszerű, tudatos és költséghatékony gazdálkodás továbbfolytatása, az óvoda eredményes működése és esztétikus környezetének megteremtése érdekében.
- A pedagógiai munka feltételrendszerének további javítása.
- A dolgozók folyamatos tájékoztatása a felújítások évenkénti ütemezéséről, karbantartási feladatok elvégzéséről.

Feladatomban:

A munkafeltételek és munkakörülmények folyamatos javítása, karbantartása.

Fejlesztési, felújítási igények prioritási sorrendben történő ütemezése:

- Játszókert teljes felújítása, átépítése
- Járdaszakaszok felújítása, balesetmentessé tétele
- 1 csoportszoba parkettájának lecserélése

- Kerítés felújítása
- Óvoda udvarának rendezése, szépítése
- Felnőtt öltöző kialakítása
- Nevelői szoba kialakítása
- Tornaszoba kialakítása
- Technikai eszközök folyamatos karbantartása, fejlesztése

11. Az óvoda kapcsolatrendszerének továbbfejlesztése területén az elképzeléseim

Célok:

- Továbbiakban is a partnerközpontú működés biztosítása a meglévő folyamatszabályozásnak megfelelően.
- Intézményünk eredményes munkájával a fenntartói, szülői, és társintézmények elégedettségének növelése.
- A már meglévő, kialakult szakmai kapcsolatok további mélyítése, az összedolgozás, együttgondolkodás egyéb lehetőségeinek felkutatása.

Feladatok:

- A közvetlen partnerlistán szereplők vélemények kikérése, kielemezése.
- A szülői szervezet hatékonyabb bevonása az intézményt érintő kérdésekre, véleményük hangsúlyosabbá tétele.
- További szoros együttműködés a közvetlen lakókörnyezetünk társintézményeivel, a megfelelő munkakapcsolat ápolása
- Jó munkakapcsolat kialakítása, fenntartása a nevelést segítő szakemberekkel (logopédus, pszichológus, szociális-egészségügyi szervekkel).
- **Partnerközpontú működés a szülőkkel.** Kiemelt fontossággal bír a szülői házzal való kapcsolattartás, a folyamatos együttműködés keresésének lehetősége, szülői igények megismerése, mérlegelése.
- A felgyorsult életritmus és a külvilágból érkező számtalan információhalmaz a gyermek életében tartós stressz tényező. Körültekintően, támogatóan közelítünk a gyermekekhez, szülőkhöz, az együttnevelés hatékonysága érdekében.
- Félévente a szülők tájékoztatása szülői értekezleten az óvodában folyó munka eredményeiről, az elkövetkezendő feladatokról.

- A szülői igények figyelembe vétele, lehetőség szerint beépíteni az óvoda működésébe.
- Együttműködő tevékenységünket folyamatosan javítani, elvárjuk a külső értékelést, folyamatosan vizsgáljuk a szülői elégedettséget.
- Időben tájékoztatást nyújtani az óvoda programjairól, a szülőket érintő kérdésekről.
- A Szülői Képviselőt munkájának igénybe vétele, segítség kérése, a segítség elismerése.
- A szülők elégedettségének megtartása – pedagógiai munkánk színvonalával, programjainkkal, a környezet- és kapcsolattartás minőségével.
- Az óvoda-család kapcsolattartási formáiban a bizalmi viszony erősítése, családlátogatások, fogadóórák hatékonyságának növelése.
- A *fenntartóval* meglévő jó kapcsolatot ápolom. Igényeiket elvárásaikat beépítem mindennapi munkámba.

12. Feladatom a Leányvári Óvodáért Alapítvány működésében

- Az óvoda alapítványáért végzett munka megújítása, frissítése.
- Szükség szerint a kuratórium megújítása az aktuális helyzetnek megfelelően.
- A munkatársak ösztönzése az alapítvány bevételeinek növelésére.
- Az alapítvány munkájának támogatása a felelős döntéshozatalban, a pénzeszközök felhasználásában.
- Tájékoztatási lehetőség biztosítása a kuratórium, a dolgozók és szülők számára, a személyi jövedelemadó 1%-os és egyéb bevételeinek felhasználásáról.
- A már kialakult, jól működő támogatói kapcsolatok, rendezvények megőrzése, új szponzori lehetőségek szorgalmazása.

13. Ellenőrzési rendszer

A belső ellenőrzés az Intézmény Szervezeti- és Működési Szabályzatában és az Intézményi Önellenőrzési Programban kidolgozott ellenőrzési és értékelési rendben kidolgozott elvek és szempontok alapján történik.

A munkaköri leírások tartalmazzák azokat az elvárásokat, melyek alapul szolgálnak az ellenőrzésnek és értékelésnek.

Az éves munkatervek tartalmazzák a belső ellenőrzés és értékelés ütemtervét, rendjét.

A nevelőmunkát ellenőrzési terv alapján ellenőrzöm és értékelem.

Ellenőrzés területei:

- Leltározás
- Selejtezés
- Felvételi- és mulasztási naplók
- Csoportnaplók
- Fejlődést nyomonkövető naplók
- Szabadságolás terv, szabadság kimutatása
- Iktatókönyv, irattár naprakészsége
- Jelenléti ívek
- Pedagógiai Program és az éves munkaterv végrehajtásának ellenőrzése
- Csoportnaplók tervezőmunkája a Pedagógiai Program koherenciája
- Gyermekvédelmi munka ellenőrzése
- A gyermekek képességeinek fejlettségi szintjére: a gyermekek egyéni vizsgálata, csoportlátogatások

- A munkaköri leírásnak megfelelő feladatellátás minőségének betartása
- Munkaidő, munkarend betartása

Kiemelt feladat:

A bevezetésre kerülő külső ellenőrzési rendszer megismerése, a nevelőtestület felkészítése.

Értékelés, mint az ellenőrzési rendszer része:

Fontosnak tartom a tevékenységek komplex értékelését annak érdekében, hogy láthatóvá váljanak az erős és fejlesztendő területek. Konkrét visszajelzést kapjon mindenki a teljesítményéről, kijelölt legyen a fejlődési út, és teljesítményhez igazított elismerés valósuljon meg.

III. ZÁRÓGONDOLAT

Bízom abban, hogy az általam körvonalazott program az elkövetkező 5 évben megvalósítható, sikereken, eredményeken lesz mérhető.

Vallom, hogy a sikeres intézményvezetés nem egyszemélyi vállalkozás, ezért a vezetői pályázatomban leírtakat csak munkatársaim, a szülői szervezet képviselői, külső kapcsolataink és a fenntartó folyamatos támogatásával, együttműködésével tudom megvalósítani.

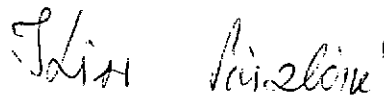
Hiszem, hogy akkor lehet sikeres egy óvoda, ha jó hírnevét magas színvonalú szakmai munkájának köszönheti, ezzel kivívja partnerei elégedettségét.

Elkötelezett vagyok az intézmény céljai, értékei iránt, mely reményeim szerint megerősítést és mintát ad az óvoda minden dolgozója, közvetlen partnerei számára.

Pályázatom pozitív elbírálása esetén fő célom a jó közösségi szellem megtartása és továbbfejlesztése, mert vallom, hogy egy jól működő közösség képes az új feladatok vállalására, a közösen megfogalmazott célok elérésére. Vezetői megbízatásom alatt szeretném a valamennyi munkatársam által létrehozott eredményeket erősíteni és továbbfejleszteni.

Kérem, legyenek partnereim a fent vázolt 5 éves vezetői programom megvalósításában, támogassanak annak érdekében, hogy a „Leányvári Óvoda Kindergarten Leinwar” feladatait magas színvonalon tudjuk biztosítani.

Leányvár, 2015. 12. 17.

Kiss Lászlóné

Mellékletek

1. Iskolai végzettséget igazoló okiratok másolata
2. Nyilatkozat személyes anyag adatainak kezeléséről
3. Erkölcsei Bizonyítvány
4. Újságcikk -Neue Zeitung - 1972.

MELLÉLET

PT D 012262 _____ számon kiállított szakirányú továbbképzési oklevélhez

KISS LÁSZLÓNÉ

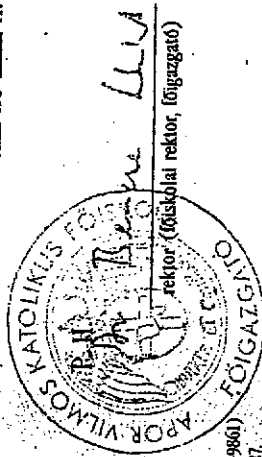
igazolom, hogy _____
1957. év _____ hó 7. napján született _____
és APOR VILMOS KATOLIKUS FŐISKOLÁN

(felsőoktatási intézményben) szerzett,
2003. év _____ hó _____ napján kelt,
L-151 / 2003

számon kiállított szakirányú továbbképzési oklevéllel igazolt, a képesítési követelményekről rendelkező
13 / 1997 sz. rendelet szerint a **VEZETŐ**

ÓVODAPEDAGÓGUS szakirányú továbbképzési szakon
szerzett szakképzettsége alapján a 2003. _____ tanévben
a 4/1999. (X. 13.) OM rendelet I. sz. mellékletének 4.7. pontja
szerint a pedagógus-szakvizsga követelményeinek eleget tett.

Kelt **ZSÁMBÉK** 20 _____ év **03. DECEMBER** 17. _____ hó _____ n.

A. Tili, 2855. r. sz.
Pátria Nyomda Rt. - 8124 - (Fsz. 5-9661)
Látta: OM részéről B. Gy. 2002. III. 27.

Sorszám: PT D 012262 _____ számon

L-151/2003

OKLEVÉL

Ezt a szakirányú továbbképzésben szerzett oklevelet
KISS LÁSZLÓNÉ

aki 1957. év _____ hó 7. napján
száma aláírítottuk ki,

Dorog városban (községben)
Komárom - E. megyében **Magyar** országban
született, és **a Soproni Óvónőképző**

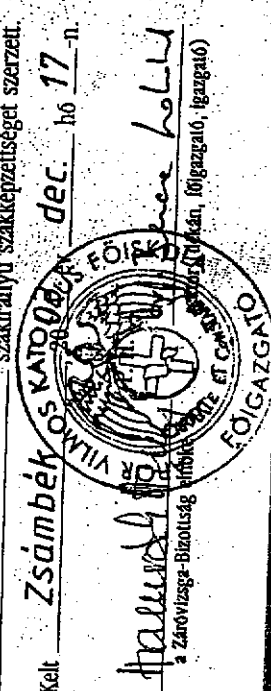
Intézetben (felsőoktatási
intézményben) szerzett **1978. év június** _____ hó **23.** napján kelt,
L-249/1978. számon kiállított oklevéllel igazolt **főiskolai**

szintű végzettsége, **ÓVONO** szakképzettsége
alapján **2002.** tanévtől **2003.** tanévig
az Apor Vilmos Katolikus Főiskola

vezető óvodapedagógus (felsőoktatási intézmény)

szakirányú szakjában tanulmányokat folytatott.
A Záróvizsga-Bizottság előtt **2003.** év **dec.** _____ hó **17.** napján
tett záróvizsga alapján (vagy vizsgának megfelelően)
vezető óvodapedagógus

szakirányú szakképzettséget szerzett.
Kelt **Zsámbék** **2003.** év **dec.** _____ hó **17.** n.

A. Tili, 2855. r. sz.
Pátria Nyomda Rt. - 8124 - (Fsz. 5-9661)
Látta: OM részéről B. Gy. 2002. III. 27.

Szakvizsga

Szám: 2249/1978

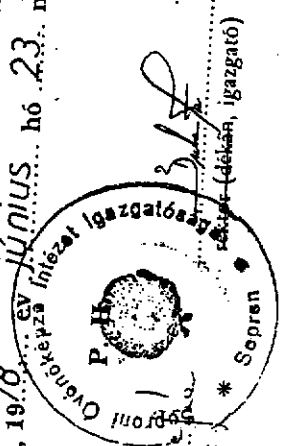
Oklevél

Ezt az oklevelet KISS LÁSZLÓNÉ
GROSZ MARTA
aki az 1957 év április hó 7 napján
Dorog városban (községben)
Komárom megyében Magyar országban
született, és az 1976/77 tanévtől az 1977/78 tanévig a

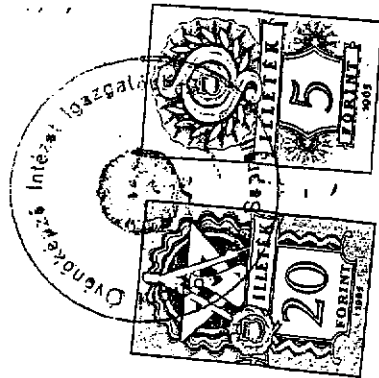
SOPRONI ÖVÖNÖKEPZO
INTEZETBEN

tanulmányi kötelezettségeinek eleget tett.
Az Allami Vizsgáztató Bizottság 1978 évi
JUNIUS hó 19-i határozata alapján
nevezettet okleveles ÖVÖNÖNEK

Oklevelének minősítése Közepes nyilvánítjuk.
Kelt, Sopron, 1978. év JUNIUS hó 23 n.

Zsolt
All. Vizsg. Biz. elnöke *
(délián, igazgató)

A. TH. 1124/a. F. SZ. - Nyomell. V. - - FNyV 16.

NYILATKOZAT

Alulírott, **Kiss Lászlóné pályázó** / születési hely, idő: Dorog, 1957. 04. 07. anyja neve: Leányvári Mária) nyilatkozom arról, hogy a **Leányvári Óvoda Kindergarten Leinwar óvodavezető** (magasabb vezető) állás vezetői feladatának ellátására benyújtott pályázati anyagomban foglalt személyes adataimat a pályázati eljárással összefüggésben, továbbá független szakértő bevonásához, valamint a pályázatom nyílt Képviselő Testületi ülésen való tárgyalásához hozzájárulok.

Dátum: Leányvár, 2015. december 17.

Pályázó aláírása: *Kiss Lászlóné*

Probleme und Pläne einer Fünfzehnjährigen

Vor zwei Jahren interviewte die NZ Martha Gross, Schülerin der Grundschule in Leányvár, anlässlich ihrer Auszeichnung in einem Preisausschreiben zur Übersetzung eines Becher-Gedichtes. Sie lernte tüchtig Deutsch in der 7. Klasse, als es ihr gelang, den ersten Preis zu erringen. Im Herbst 1970, als sie schon in die 8. Klasse ging, war noch nicht geklärt, ob und wo sie weiterlernen würde. Man riet ihr, eine Fachmittelschule zu besuchen, und sie schien dazu auch geneigt zu sein. Die Schulleitung in Leányvár war jedoch der Meinung, dass sie ihre sprachliche Begabung nicht ungenutzt lassen und zunächst im deutschen Klassenzug eines Gymnasiums weiterlernen sollte.

Erfreulicherweise trafen wir Martha jetzt nach zwei Jahren tatsächlich im Gymnasium von Dorog wieder, wo sie in die zweite Klasse mit erweitertem Deutschunterricht geht. Als ich sie fragte, was sie in den vergangenen beiden Jahren erlebt habe, stieß sie einen Seufzer aus, so, als wären ihr diese beiden Jahre wie eine Ewigkeit vorgekommen! Dem Seufzer-Auftakt folgte die „Äusserung“: „Ja, recht vieles ist mit mir geschehen! Das Tanzziehen um meine Fortbildung dauerte noch lange an. Ich wollte eventuell eine Handelsmittelschule oder eine Fachmittelschule für Gesundheitswesen besuchen. Zum Glück gibt es im Gymnasium in Dorog einen deutschen Klassenzug. Wir erfüllen das, als ich mich 1971 von der Grundschule von Leányvár verabschiedete. So liess ich mich hierher einschreiben.“

Sie hält inne mit dem Sprechen, überlegt etwas, denkt an die Erlebnisse und Geschehnisse im jüngsten Abschnitt ihres Lebens. „Vor zwei Jahren war ich noch ein kleines Mädchen, jetzt bin ich 15 Jahre. 1971 war ich sechs Wochen im Ausland, bei meinen Verwandten. Sogar verliebt habe ich mich mal, aber heute lach' ich nur darüber.“

„War das hier im Gymnasium?“

„Ach, wo! Jungs gibt es hier sehr wenig! In unserer Klasse haben wir zum Beispiel einen einzigen Fratz, und daher ist er auch völlig „verweiblicht“: er strickt übrigens ganz schöne Pullover!“

„Du hast ja schon acht Jahre in der Grundschule Deutsch gelernt!“

„Viele Wörter und Wendungen waren mir in der ersten Hälfte des Schuljahres 1971/72 schon längst bekannt. Aber die Periode der Ruhe dauerte nicht ewig. Was nicht beim

Deutschunterricht im Gymnasium besonders anzieht, ist die grammatische Systematisierung. Es macht mir Spass, nicht nur deutsch sprechen zu können, sondern auch zu wissen, aus welchen Einzelheiten und Regeln sich die Rede zusammensetzt.“

„Sprecht ihr in der Stunde immer deutsch?“

„Schwere grammatische Probleme dürfen wir auch ungarisch besprechen. Bei bestimmten allgemeinen Themen ist es Pflicht, deutsch zu sprechen und wer dieses Gesetz verletzt, muss einen Fortint bezahlen! Wir haben nämlich eine Klassenkasse, ich bin die Kassiererin!“

Diese Methode des „negativen materiellen Anreizes“ finde ich, ehrlich gesagt, ziemlich fragwürdig, würde sie sogar bei Erwachsenen bedenklich finden, geschweige denn bei Kindern, die auf das Portemonnaie ihrer Eltern angewiesen sind. Und ich kann mich einer gewissen Ironie nicht erwehren, als ich frage:

„Und wieviel habt ihr schon auf der hohen Kante legen können?“

Martha lächelt verlegen.

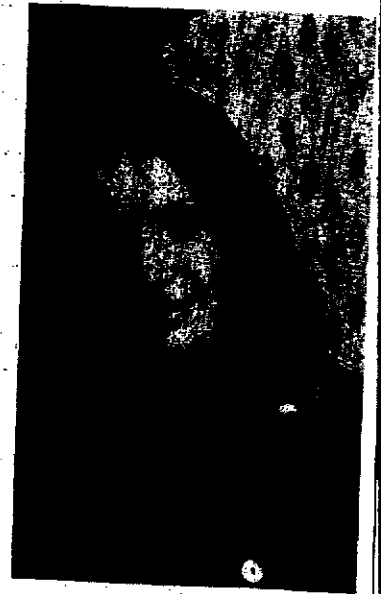
„Unsere Sparbüchse ist tieftraurig, sie konnte bisher nur drei Fortint verschlingen, worüber sich unsere Lehrerin freilich sehr freut...“

(Na, also... Desto leichter liesse sich diese Praxis des Fortintsammelns abbauen...!)

Martha Gross hatle übrigens in der ersten Klasse in der deutschen Sprache eine Fünf und sie hofft, in diesem Jahr wieder mit einer Fünf abzuschneiden zu können. Sie beschäftigt sich ausserhalb der Schule mit ihrer Muttersprache, sind doch die Eltern und Grosseltern gleichfalls deutscher Nationalität; zu Hause spricht sie nur deutsch. Die Oma abonniert die Neue Zeitung, Martha liest darin am liebsten die Jugendseite.

„Und was machst du am Wochenende?“

„Es klingt vielleicht komisch, aber wir langweilen uns leider recht oft mit meiner Freundin, denn die Unterhaltungsmöglichkeiten sind bei uns in Leányvár ziemlich beschränkt. Will man tanzen, so muss man in eine andere Gemeinde rüber, aber meine Eltern erlauben mir das nicht an jedem Wochenende. In Dorog gibt es aber mich einmal sehr gut mit meinem Bruder unterhalten, er hat mich mitgenommen. Aber er ist jetzt bei der Armee. Wenn ich das Abitur ablege, so möchte ich nach Esztergom in das Institut für Kindergärtnerinnenusbildung. Das hat auch noch den privaten Vorteil, dass

ich gleich an Ort und Stelle bin, wenn ich ausgehen möchte. Aber das ist natürlich nicht der Hauptgrund, weshalb ich in das Institut will!“

„Hast du die Kinder gern?“

„Fürchterlich! In der Nachbarschaft hatten wir ein kleines Mädchen, ich pflegte sie jahrelang. Ich spiele gern mit Kindern, Rätselspiele und so. Wenn ich mal Kindergärtnerin bin, dann kann ich das von berufswegen tun. Ich habe gehört, dass man nach dem Abschluss des Studiums am Kindergärtnerinneninstitut auch in einem Nationalitätenkindergarten eingesetzt werden kann. Das wäre etwas für mich! Da könnte ich auch meine deutschen Sprachkenntnisse gut anwenden!“

Wie ich aber herausfand, scheint es mit der Langeweile doch nicht so schlimm zu sein! Martha liest nämlich eifrig Bücher und zwar die besten Romane der Weltliteratur; sie ist ausserdem Mitglied des schulischen Volleyballteams — mit dem Schmetterln geht es auch noch nicht so gut, angeblich kann sie besser. Damit ist — ist das ganz klar zu stellen — natürlich der Volleyball gemeint, denn Martha ist ansonsten bescheiden, vom Ball abgesehen würde sie nirgends angehen!

Andreas Kneisz